

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR INFORMATOR BŁĘDOWICKI

Čtvrtletník Farního sboru SCEAV duben–červen 2024

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři! Do rukou se Vám dostal „nový“ informátor našeho sboru. V posledním vydání sice zazněla informace o tom, že je to poslední číslo, ale presbyterstvo sboru se rozhodlo, že v jeho vydávání chce nadále pokračovat. Bude mít sice jednodušší úpravu a možná i grafická stránka nebude propracována tak, jak tomu bylo doposud, ale chceme Vám v něm i nadále přinášet všechny důležité informace o tom, co náš sbor prožívá a co plánuje v budoucnu. Věříme, že se stane dobrým zdrojem informací a povzbuzení a že po něm sáhnete stejně rádi, jako po tom, který vycházel doposud.
Za presbyterstvo sboru – farářka Renata Firlová.

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Na Velikonoční pondělí, které letos připadlo na 1. dubna, se v našem kostele uskutečnila seniorátní bohoslužba.

Velikonoce jsou největšími křesťanskými svátky, které nám připomínají smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Velikonoční pondělí je pak příležitostí k setkání věřících ze všech sborů seniorátu.

Bohoslužbou nás postupně vedli pastoři Zbyszek Kaleta, Janusz Kożusznik a Renata Firlová. Senior našeho Těšínsko-havířovského seniorátu Lukáš Sztefek nejprve zpovídal hosta, nově zvoleného sborového pastora v Bystřici, Boleslava Tasku. Ten měl následně i kázání na téma radosti.

Ve chválách nás vedla hudební skupina ze Smilovic.

Biblický text, který jsme vyslechli od oltáře, byl z Lukášova evangelia 24, 13-35 (Ježíš se zjevuje dvěma učedníkům na cestě do Emaus). Hlavní myšlenkou bylo, že často nevidíme, co máme tak blízko sebe. Kéž nám na to Bůh otevře oči.

- R. Kubiczek

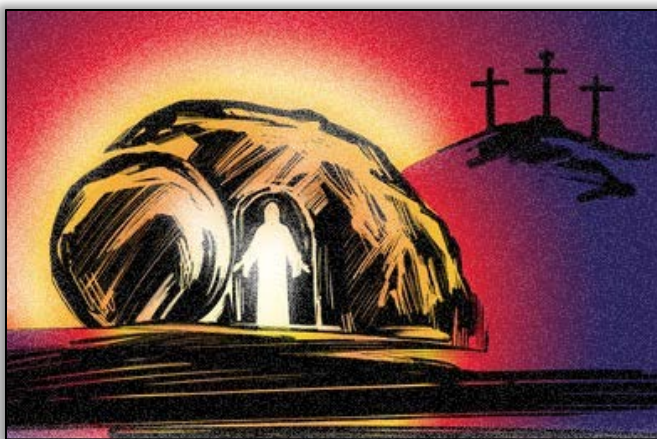
WIELKI TYDZIEŃ W NASZYM KOŚCIELE

Wielkanoc należy do najstarszych i najważniejszych świąt w chrześcijańskim roku liturgicznym. Poświęcona jest pamiętce zmartwychwstania Chrystusa.

Tym najbardziej uroczystym okresem jest Wielki Tydzień. Rozpoczyna go Niedziela Palmowa, która przypomina nam uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy.

My w naszym kościele też uroczyście obchodziliśmy to świąteczne nabożeństwo, rozważając nad słowem, które przybliżyło nam to, co stało się owego dnia w Betanii.

Po wskrzeszeniu Łazarza Jezus odwiedza jego rodzinę, która przygotowuje dla niego ucztę. Marta, Łazarz i Maria są dla nas wzorem życia chrześcijańskiego. Na podstawie ich zachowania otrzymujemy poselstwo, że w naszym życiu mamy być do nich podobni: oddani i wierni służbie jak Marta, zapaleni i mocni w wierze, świadczący o życiu Jezusa jak Łazarz, oraz pełni miłości, oraz odważni i szczodrzy jak Maria.

Wielki Piątek to najważniejsze luterańskie święto, które koncentruje myśli wierzących na krzyżu Chrystusa. Dzwony kościelne milczały a liturgia miała charakter żałobny.

Konfirmanci na przemian odczytali od ołtarza fragmenty Męki Pańskiej. W akompaniamencie organ odśpiewane były pieśni pasyjne. Charakter tego świątecznego nabożeństwa podkreśliły również cudowne utwory organowe. Całe nabożeństwo, a szczególnie kazanie, skłoniło nas do refleksji nad ukrzyżowanym Chrystusem: Chrystusem złoczyńcą, Królem, Człowiekiem i Zbawicielem. Aż cztery obrazy, które mają bardzo głębokie znaczenie dla naszego życia. Słowa te przypomniały nam bowiem doskonałą i niepowtarzalną Ofiarę złożoną przez Chrystusa na Golgocie.

Święto Zmartwychwstania Pańskiego - Wielkanoc jest najradośniejszym świętem w ewangelickim roku kościelnym. Upamiętnia ono bowiem zmartwychwstanie Chrystusa, które jest zwycięstwem nad mocą śmierci. Radość ze zmartwychwstania Pańskiego niesie nam nadzieję życia wiecznego.

Niedzielne nabożeństwo było uświetnione pieśniami zespołu Laudate, oraz niosącymi swoim charakterem nadzieję, utworami organowymi.

Początek kazania nie był jednak w ogóle radosny, nie zabrzmiały słowa pełne pocieszenia ani nadziei. W rozważaniu powróciliśmy do smutnej chwili pogrzebu Jezusa. Potem widzieliśmy smutną Marię, która idzie do grobu kochanego człowieka, z którego śmiercią pogrzebano wszystko, co miało w jej życiu sens. Chciała nabalsamować Jego ciało. Jakież było jednak jej zdziwienie, kiedy grób okazał się pusty...

I w tym momencie pojawia się ten mocny moment uświadomienia sobie, że obietnica Chrystusa o Jego zmartwychwstaniu została dotrzymana! Jezus przemawia do Marii tak, by z jej serca usunął strach, ból i niepokój. Zwiastuje jej i całemu światu tę radosną wieść: **Chrystus żyje i jest zwycięzca!** – *H. Hekerowa*

NÁVŠTĚVA Z GUTŮ

14. dubna 2024 přivítal sbor v Bludovicích hosty ze sboru v Gutech. Přípravy na neděli začaly již ve čtvrtek, kdy bylo třeba nakoupit všechny suroviny na guláš a frgály. Stoly v sále na faře byly prostřeny a připraveny v pátek dopoledne a ohlášených 56 hostů mohlo přijet.

V neděli ráno již kuchyně znovu ožila. Bylo třeba dochystat vše nezbytné. Vařit kávu a čaje, na stoly dodat chleby, citrony, cibulku, na talíře naložit frgály a v průběhu bohoslužby začít pomalu ohřívat guláš. To vše v režii paní kostelnice Mirky Volné.

Ale zpět do kostela. Tady se odehrávalo to nejdůležitější. Po milém přivítání následoval program. Oba pastoři pronесли kázání. Bogdan Taska v jazyce polském a Renata Firlová v češtině.

Heslo dne bylo: Já jsem dobrý pastýř. Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou a já jim dávám věčný život. (J 10,11a.27-28a)

Oba pastoři se tohoto tématu často dotýkali a myšlenky o dobrém pastýři rozvíjeli. Dozvěděli jsme se například, že náš host B. Taska je i opravdovým pastýřem oveček, o které se stará s velkou péčí a dokáže provádět veškeré činnosti spojené s chovem.

Smíšený pěvecký sbor se představil ve dvou blocích a zazpíval písně v polském, českém i slovenském jazyce. Po bohoslužbě se hosté přesunuli do sálu, kde na začátku přátelského posezení zazněly modlitby a poděkování a mohlo se podávat připravené menu. Paní kostelnice Mirka sklídila za chuťově dokonalý zážitek velké uznání, potlesk a obdržela krásnou kytici. B. Taska vzpomínal na léta prožitá v bludovickém sboru, kde 4 roky sloužil, a nastínil další trasu jejich sborového výletního dne. Jejich záměrem bylo navštívit Památník životické tragédie a také osadu Těrlicko-Kostelec, kde se nalézá památník tragické události. V neděli 11. září 1932 se na tom místě zřítilo polské letadlo RWD-6. V troskách stroje zahynul pilot Franciszek Żwirko a mechanik a letecký konstruktér Stanislaw Wigura. Kéž si po této neděli ještě více uvědomíme, že spoléhat se na našeho Pána, oddaného a stále přítomného Pastýře, můžeme vždy a všude. – J. Piechová

Smíšený pěvecký sbor se představil ve dvou blocích a zazpíval písně v polském, českém i slovenském jazyce.

Po bohoslužbě se hosté přesunuli do sálu, kde na začátku přátelského posezení zazněly modlitby a poděkování a mohlo se podávat připravené menu. Paní kostelnice Mirka sklídila za chuťově dokonalý zážitek velké uznání, potlesk a obdržela krásnou kytici.

B. Taska vzpomínal na léta prožitá v bludovickém sboru, kde 4 roky

sloužil, a nastínil další trasu jejich sborového výletního dne. Jejich záměrem bylo navštívit Památník životické tragédie a také osadu Těrlicko-Kostelec, kde se nalézá památník tragické události. V neděli 11. září 1932 se na tom místě zřítilo polské letadlo RWD-6. V troskách stroje zahynul pilot Franciszek Żwirko a mechanik a letecký konstruktér Stanislaw Wigura.

Kéž si po této neděli ještě více uvědomíme, že spoléhat se na našeho Pána, oddaného a stále přítomného Pastýře, můžeme vždy a všude. – J. Piechová

V BLUDOVICÍCH BYLA ZAHÁJENA MOTORKÁŘSKÁ SEZONA

V sobotu 4. května byla v našem kostele slavnostně zahájena motorkářská sezona. Tato událost přilákala nejen motorkáře, ale i jejich přátele a rodiny.

Součástí slavnosti bylo požehnání pro motorkáře, které vedla místní farářka. Tento akt měl za cíl poskytnout duchovní ochranu všem účastníkům na jejich cestách. Požehnání bylo doplněno vzpomínkou na ty, kteří se z cest již nikdy nevrátili, a modlitbou za bezpečí a ochranu všech motorkářů.

Důležitým momentem setkání bylo svědectví jednoho z motorkářů. Jeho slova dodala celé akci hlubší význam. To, co sdílel, si můžete nyní přečíst.

SVĚDECTVÍ

Ahoj vám všetkým. Som Bart a som fanúšik motoriek a jazdenia na motorke.

Som Slováč, ale s manželkou tu žijem už dobrých pár rokov. Motorky ma lákali od detstva. Túto záľubu som zdieľal s jedným z mojich bratov. Bol snáď aj jediný z môjho rodiska, koho podobne ako mňa, motorky v živote viacej zaujali. Veru dlhé hodiny sme dokázali tie naše Jawy vylepšovať, či prerábať, alebo sa len tak baviť o motorkách.

Neskôr, keď sa brat odsťahoval do Anglicka, do úplne iného spôsobu života a moderného sveta, som si jazdenie na motorke vychutnával sám. Podobne sám, som však bol častokrát aj duchovne. V hlave som mal mnoho otázok, na ktoré som hľadal odpovede. Na jednej strane tu bol veľký tlak na vieru a na druhej vlastne to všetko ostatné. (...) Vo svojom živote som sa nedokázal posunúť, ostával som iba pri šomraní na všetko okolo mňa. Veľmi som začínal pociťovať aj moju slabinu v odvážnejšom vykročení do života. V tom čase sa mi ani nechcelo vyhľadávať kamarátov, no jazda na motorke mi veľmi pomáhala zabudnúť na všetko doma i v práci... vždy aspoň na chvíľu.

Pamätám sa, že keď brat v Anglicku spoluzakladal motorkársky klub, toto rozhodlanie som mu len ticho závidel. (...) Tá závisť, ktorú som v sebe podvedome udržiaval mi ale v živote nepomáhala, skôr ma od pána Boha vzdalovala. K tomu sa mi nejak pridružili i ďalšie neduhy ako hnev a niekedy až nenávisť. To zlo sa na mňa nalepilo ako smola. – B. Szöke

Pre moju motozáľubu som nenachádzal pochopenie ani u mojej blízkej rodiny. Prevažoval názor, že motorkár je len šialenec na cestách, hazardér zo životom, bezbožník, že vlastne motorka sa vôbec ani nehodí do rodinného života. Párkrát som si to aj pomyslel, že možno majú pravdu, ale čo...

To prostredie, v ktorom som vyrastal bolo katolícke a častokrát som sa vtedy motal v takej čierno-bielej predstave o živote, že teda buď budem zbožný kresťan chodiaci do kostola, ktorého prestane baviť motorka, alebo sa zo mňa stane vášnivý motorkár, ktorý zavrhne Boha, aby mu náhodou do života nehovoril.

Chcel som ale mať v živote oboje. Aj zdravie, rodinu, úspech v práci, ale aj požehnanie od Boha do života... aj do toho motorkárskeho. Nevedel som ale, ako na to... a asi som to očakával ako samozrejmosť, ktorá do môjho života príde aj cez modlitby veriacich rodičov za nás, deti. Myslel som si, že to požehnanie mi bude darované automaticky. Samého seba som neustále presviedčal, že nie som až tak zlý, keďže som nikoho nezabil, nič veľkého som neukradol (keď odmyslím pár drobných vecí z firmy), žiadnu ženu som nepodviedol (keďže som v tej dobe žiadnu nemal)... Tak prečo by mi Boh odpieral požehnanie?

Stával sa zo mňa stále viac zahorknutý, samotársky človek, neskôr podráždený aj k svojej matke i k svojmu okoliu, nespokojný s prácou - ale neschopný ju zmeniť, konflikty so svojim šéfom, a to, že som nenachádzal som spriaznenú dušu pre svoj život... To všetko som vlastne nevnímal ako niečo, čo súvisí s ignoranciou so strany Boha.

Späťne to vidím ako situáciu toho staršieho syna z biblického podobenstva o márnoträtom synovi, kde ten starší má v dome otca všetko, ale je nespokojný, vidí len množstvo práce a povinnosti, no je nešťastný a ostatným závidí.

Moja predstava o Bohu bola taká, že je prísny, súdiaci, a o mňa sa, keďže som žil ako som žil, vôbec nezaujíma. Aká zmena musí nastať v živote a v myslení človeka, vo mne, aby som mohol vidieť veci inak? Ta zmena prišla... - keď som stretol svoju životnú lásku - manželku.

Nové stretnutie, zamilovanie sa, odchod od mamy a rodiny, nová práca, noví ľudia... no a hlavne otvorenosť na Božie slovo. Všetky tieto nové udalosti spôsobili, že ma to akosi priblížilo k Bohu a Boh sa priblížil ku mne. Tak ako sa píše v Biblii: "Priblížte sa k Bohu a On sa priblíži k vám". Dnes už vnímam, že pán Boh vo mne vzbudil i odvahu smelo vykročiť do nového, tak isto, ako vykročil môj brat, ktorému som vtedy tú jeho odvahu závidel.

Bol to ale dlhší proces a cesta. Na tejto ceste som stretol ľudí z kresťanského motorkárskeho klubu, ktorý má v názve slovo cesta ("ROAD 146") a zároveň biblické vyznanie, že tou cestou je sám Ježiš. Som rád, že už môžem jazdiť s kamarátmi z tohto klubu.

Na mojej životnej ceste som sa v jednom momente rozhodol s manželkou vstúpiť aj do procesu prípravy na adopciu a prijať dieťa do osvojenia. A aj keď príprava, viacročné čakanie a komplikované súdne procesy ma často tlačili do smútku a pochybností, bol to znovu pán Boh, kto ma na tejto ceste podporoval s nádejou. A ak moja nová životná etapa a cesta, ktorá je predomnou bude obsahovať aj rolu otca, som si vedomý, že bez sprevádzania nebeským Otcom, bez viery a bez modlitby, by to bolo len opakovanie rodičovských vzorcov a chýb z môjho detstva(...). Ku mojej viere v Bohu sa otvorene priznávam, no zároveň vnímam svoje veľké nedostatky a omyly. Dnes už ale viem, že Boh môže nielen vyliečiť staré rany a zachrániť celého človeka, ale aj vytvárať nové príležitosti a ukazovať na nové nádherné úseky mojej životnej cesty. Je to však len na mne samom, prijať Jeho vôľu a odovzdať seba a svoje túžby do Jeho rúk. (...)

ZKOUŠKA KONFIRMANDŮ

V neděli 5. května se v rámci bohoslužby konala zkouška konfirmandů. Tato významná událost byla důležitým krokem pro mladé členy církve na jejich duchovní cestě. Zkoušky se účastnilo pět konfirmandů. Žel, jedna konfirmandka se ze zdravotních důvodů

nemohla zúčastnit. I přesto byla atmosféra plná očekávání a podpory.

Zkouška byla rozdělena do tří částí: víra v Trojjediného Boha, modlitba a Bible. Každá část zkoušky měla za cíl prověřit znalosti a porozumění konfirmandů v těchto klíčových oblastech křesťanské víry.

Všichni konfirmandi zvládli zkoušku výborně, což bylo odměněno uznáním od celého shromáždění.

Jejich příprava a odhodlání byly zřejmé a přinesly jim nejen úspěch, ale i hlubší porozumění víře, kterou přijímají. Zkouška konfirmandů byla nejen zkouškou znalostí, ale i oslavou jejich víry a odhodlání kráčet cestou křesťanského života. Všem konfirmandům gratulujeme k úspěšnému zvládnutí této důležité fáze jejich duchovního růstu.

– R. Firlová

PODANÁ RUKA S HOSTEM, ANEB ZÁŽITEK, NA KTERÝ SE NEZAPOMÍNÁ

Dne 7. května odpoledne byla na tradičním setkání "Podaná ruka" na programu zajímavá beseda s názvem "Poklona Slovácku v díle Vítězslava Nováka a Joži Úprky". První z nich byl skladatel, druhý malíř. Oba si zamilovali Slovácko, kraj lidových tradic, písní a dobrého vína.

Skladatel popsal tradiční sváteční den na Slováckém venkově ve skladbě nazvané Slovácká suita. Malíř zachytil život na Slovácku ve svém díle v zářivých barvách.

Besedu připravila a vedla paní Milada Kučerová, bývalá profesorka češtiny a hudební výchovy na gymnáziu v Havířově. Nebyl to vůbec nudný referát, ale doslova

vyznání obdivu a lásky k dílu obou osobností, povídání, které bylo upřímné a zajímavé.

Součástí besedy byl poslech skladby provázené vysvětlením jednotlivých částí: V kostele, Mezi dětmi, Zamilovaní, U muziky, V noci.

Během besedy jsme si prohlíželi reprodukce jednotlivých obrazů z díla Joži Úprky zachycující

život na slováckém venkově.

Bylo to krásné setkání plné dojemných zážitků.

Dnešní doba je složitá a nejistá. Právě proto potřebujeme zažít něco krásného, přičemž aspoň na chvíli zapomeneme na svá trápení.

Vážená paní profesorko, děkujeme za krásné chvíle, které nás nejen poučily, ale hlavně hluboce zaujaly. Doufám, že to nebude jediné setkání s vámi. Přejeme Vám vše dobré. – D. Heroutová

SBOROVÝ VÝLET DO POLSKA

8. května se konal výlet části bludovického sboru do polského města Ustroń. Sraz většiny účastníků byl před naším kostelem po 8. hodině ráno. Po rozdělení do aut se vyjelo a za 45 minut jsme byli na místě, kde nás očekávali další poutníci s paní pastor Renatou Firlovou a místním pastorem Dariuszem Lerchem. Ten nás provedl krásným kostelem, přiblížil jeho historii a život sboru.

Zajímavou a pro nás téměř neuvěřitelnou se stala informace o účasti místních na bohoslužbách. V neděli ráno přichází 300 lidí a poté na hlavní bohoslužbu 200 věřících. Na jiných akcích a koncertech jich bývají stovky, rekord byl 1600, kdy byl kostel tak plný, že všechny děti seděly na středovém širokém a dlouhém koberci, který vede celým kostelem. Letos měli 26 konfirmandů. Sbor má spoustu aktivit, nejrůznějších sekcí pro všechny generace, 4 pěvecká sdružení a vokálně-instrumentální soubor. Základní kámen stavby byl položen v roce 1835. Kostel byl postaven za 3 roky, posvěcen byl tedy už roku 1838. Varhany zakoupili v roce 1842, oltář v roce 1883. Je na něm krásný obraz "Ostatnia Wieczerza". Pod věží jsme si prohlédli místnost, kde shromažďují muzeální kousky a historické předměty. Kalichy, křtitelnici, knihy, obrazy. Na závěr návštěvy zazněla modlitba Luboše Rajduse a loučili jsme se s milým a sympatickým proboszczem Dariuszem.

Před dalším putováním krajinou a přírodou jsme dostali od Daniela Klimszy sladkou tyčinku na posílněnou a památeční propisku na zapisování zážitků. Naším dalším cílem byl Kamień na Równicy, neboli "leśny kościoł", kde v minulosti probíhaly tajné bohoslužby. My máme to štěstí, že jsme si mohli s Františkovou kytarou bez obav zazpívat, poslechnout si vyprávění o historii památného Kamene v podání Romana Kubiczka a prožít krátkou bohoslužbu naší paní farářky. Poté jsme stoupali na vrchol Równice, kochali se pohledy na okolní krajinu a pak jsme v nedaleké kolibě poseděli u občerstvení. Celý den nás provázelo ideální počasí na květnovou túru. Nepršelo, občas zavál čerstvý vítr, občas zasvítilo hřejivé slunce. Jelikož bylo stále o čem povídat, je jasné, že se vztahy mezi 25 sborovníky zase o něco více upevnily.

Velký dík patří Romanu Kubiczkovi, který celou akci dokonale připravil, zorganizoval a promyslel do posledního detailu.

Děkujeme Pánu Bohu, že byl na cestě s námi a všichni jsme se kolem 19. hodiny šťastně vrátili domů. J. Piechová

SVÁTEK SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO

Celou neděli 19. 5. jsme si připomínali seslání Ducha svatého. Při ranních bohoslužbách to bylo čtenými texty i samotným kázáním, odpoledne pak programem manželů Kaczmarczykových z organizace Wycliffovi překladatelé Bible a dle tradic

našeho kraje také smažením vaječiny. Manželé Kaczmarczykovi nás nejprve obohatili hudebním programem a svými písněmi a poté také informacemi a zajímavostmi z práce organizace Wycliffovi překladatelé Bible. Daniel Kaczmarczyk zastává funkci ředitele v této neziskové organizaci. Jejím cílem je přeložit Bibli do všech jazyků na světě. Smyslem je, aby všichni lidé mohli uslyšet radostnou zvěst o záchraně člověka, kterou pro něj Bůh připravil. Přednáška byla velmi zajímavá a zasloužila by si mnohem více času, než jsme měli k dispozici s ohledem na usmaženou vaječinu.

Asi po hodině programu v kostele jsme se tedy přesunuli do připraveného velkého

stanu na nádvoří kostela a tam zahnali přicházející hlad výbornou vaječinou, chuť na něco sladkého ukojili vynikajícími frgály a rozmlouvali s přáteli při šálku kávy či čaje. Počasí bylo vstřícné a dovolilo nám takto si vychutnávat společný čas až do doby, kdy jsme se museli vzhledem ke svým povinnostem rozejít.

Bylo to velmi příjemně strávené

odpoledne se zajímavým programem, který nám ukázal další z možností, jakým způsobem lze Bohu sloužit. Škoda jen, že o naší účasti od samého začátku, tedy hlavně na programu manželů Kaczmarczykových, se nedá říci, že by byla zrovna bohatá. Pozitivní zprávou však je, že vaječina usmažená asi ze

140 vajec byla beze zbytku zkonsumována.

Za sebe musím říct, že připomínka seslání Ducha svatého, kterou jsme prožívali během celé neděle, ve mně zanechala nejen hezkou vzpomínku, k níž se stále rád vracím, ale také myšlenky, které mi přinášejí radost a povzbuzení. To stejné přeji také vám. – L. Rajdus

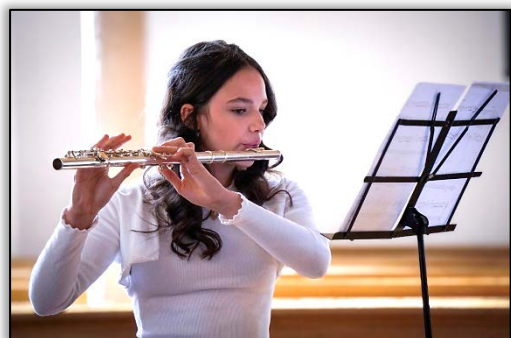
KONFIRMACE

Každoročne patrí aj v Bludovickom zbore konfirmácia medzi najkrajšie slávnosti, ktoré prinášajú radosť a nádej pre všetkých prítomných. V laviciach sedia rodičia, krstní rodičia, prarodičia, príbuzní a kamaráti. Všetci sú naplnení očakávaním, aké to v tomto roku bude. Je to úžasný pocit šťastia pre

rodičov a krstných rodičov, keď vidia svoje deti potvrdzovať krstnú zmluvu a s pokorou pristupovať k sviatosti Večere Pánovej.

V tomto roku dňa 5.5. 2024 svoju konfirmačnú skúšku zložili a boli konfirmovaní šiesti mladí ľudia: Sofie Staňková, Jakub Klimsza, Daniela Kristenová, Adam Mrózek, Monika a Pavel Smetanovi.

Dňa 26.5. 2024 sa nám všetci predstavili a pred celým zborom preukázali svoje znalosti, ktorým predchádzala precízna príprava pani farárky Renáty Firlovej. Počas slávnosti konfirmácie zaznel

pozdrav dorastu a príhovor vicekurátorky zboru Jarmily Piechovej a myslím si, že jej slová si zaslúžia byť citované:

„Dnes je sväteční a významný den. Ne tak významný, aby se o něm psalo v knihách. Tyto dny známe ze školy a jsou důležité pro naše dějiny.

Je to významný den ve vašem životě. Významný tím, že předstupujete před Pána Boha. Přestože jste Ho nikdy neviděli,

nemohli jste si s ním podat ruku, ani si s ním naživo povídat. A přesto jste uvěřili a přiznáváte se k němu.

Kdybychom se Ho teď zeptali, koho z vás má nejraději, asi by odpověděl toto:

*Nejraději mám sourozence **Moniku a Pavla**, protože byli poctiví v docházce a začali chodit na nedělní besídku.*

To ilustruje všeobjímající Boží lásku. Každého z nás osobně miluje. Každý z nás je v Jeho očích tím nejzácnějším. To je pro nás velké štěstí! Jan Werich říká: Lidské štěstí, to je taková šňůrka, na kterou navlékáme malé korálky, taková malá štěstí. Čím jsou ty korálky drobnější a čím je jich víc, tím je to jejich štěstí větší.

*Nejraději mám **Danielu**, protože je to učenlivá a pilná dívka, výborně se připravovala, všechno ji baví a hraje krásně na kytaru.*

*Nejraději mám **Adama**, protože je to výborný řečník, týmový hráč, fotbalista. Vždy znal odpovědi na zadané otázky, protože se dobře připravil.*

*Nejraději mám **Jakuba**, protože je dobrý kamarád, citlivý chlapec, který se dokáže vcítit do prožívání druhého a vždy výborně splnil zadané úkoly.*

*Nejraději mám **Sofii**, protože je upřímná a ochotná. Velmi se snaží všechno splnit co nejlépe, ráda taky kreslí, maluje a krásně hraje na flétnu.*

Nezapomeňte si na tu šňůrku navléct to dnešní štěstí a zítra zase další a radovat se z něj. Vždyť v Bibli je psáno: Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo Ho milují.

Milí konfirmande, všichni vám přejeme hodně štěstí na cestě s Pánem Bohem."

Pevne veríme, že tímto slávnostným dnem nič nekončí, ale právě začíná a že pozvánku do společenstva dorastu a mládeže přijmú a Pán Boh ich povedie na ceste životom. - S. Klimszová

NÁŠ DOROST...

Dorost probíhá každý pátek od 16 hodin. Jsme mladí ve věku 13 až 18 let. Naším cílem je prohlubovat vztah s Bohem a vytvářet společenství. Nebojím se říct, že si najdete kamarády na celý život. Pokud tedy spadáte do této věkové kategorie a chtěli byste někdy přijít a podívat se, jak dorost funguje, jste srdečně zváni.

31. květen byl pro mě a moji sestru velký den. Oficiálně se z nás totiž staly vedoucí dorostu!

A jak vypadal dorost s novými konfirmandy...? Na náš první dorost přišlo, upřímně řečeno, více lidí, než jsme očekávaly. Byl to však „fajně“ strávený čas, kdy jsme se poznávali, hráli různé hry, a dokonce sázeli strom. Počasí nám sice moc nepřálo a skoro všichni jsme skončili úplně promočení, ale každý přidal ruku k dílu a myslím, že nás to důsledku hodně sblížilo.

Možná si říkáte, proč jsme sázeli strom na konci května? Nesází se stromy spíše na podzim? To ano, ale tento strom je pro nás symbolem něčeho nového. Doufám, že i my budeme společně růst ve víře, stejně jako bude růst náš strom. Než strom přinese plody, tak to chvíli trvá, ale pevně věřím, že z časem bude i na nás vidět „ovoce Ducha svatého“.

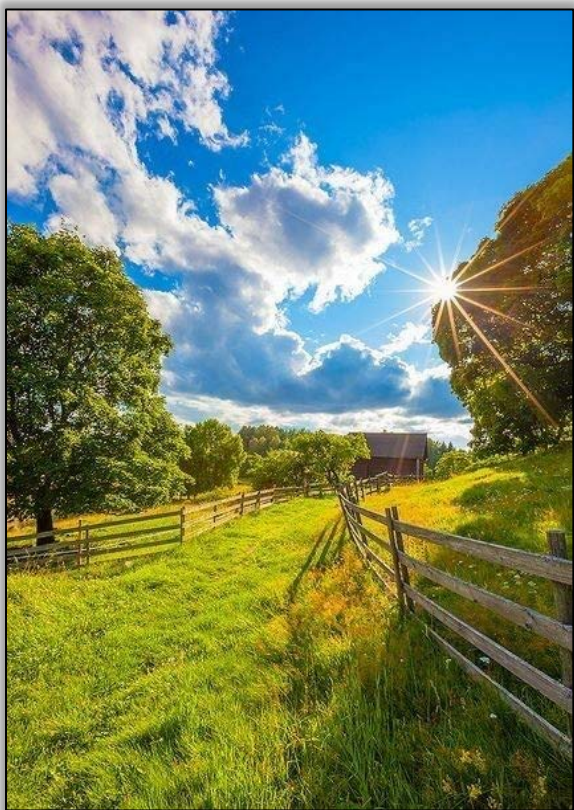

I když všechno nešlo podle plánu, vytvořili jsme si vzpomínku, na kterou nikdy nezapomeneme. Věřím, že náš strom, který jsme společně zasadili, ponese hojné ovoce a že za pár let si ze švestek společně upečeme na dorost nějaký koláč. – J. Kubiczková

I když všechno nešlo podle plánu, vytvořili jsme si vzpomínku, na kterou nikdy nezapomeneme. Věřím, že náš strom, který jsme společně zasadili, ponese hojné ovoce a že za pár let si ze švestek společně upečeme na dorost nějaký koláč. – J. Kubiczková

p.s. pokud vás to zaujalo, ale je vám víc než 18 let, jste srdečně zváni na mládež, která začíná v pátek v 18 hodin.

SLOVO NA PRÁZDNINY

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ Matouš 11,26

Milí čtenáři! Stojíme na prahu konce školního roku. Mnozí z vás už určitě s radostí čekáte na okamžik, když se na dva měsíce uzavřou dveře škol a začne období prázdnin a odpočinku, čas dovolených a relaxace...

Říkám to záměrně, protože pro život každého z nás je odpočinek nesmírně důležitý.

Zaujal mě nedávno jeden článek, kde se psalo o Petru Trippovi. Byl to televizní hlasatel, který se rozhodl vyzkoušet, jak na něj bude působit to, že nebude spát. Nespal a pracoval. Prvních 5 dnů na něm televizní diváci nic nepoznali. Šestý den už ale nedokázal logicky odpovídat na jednoduché otázky. Vzal si proto nějaké

prášky na povzbuzení organismu a vydržel nespát ještě několik dalších dnů. Sedmý den začal mít halucinace. Nechtěl se ale vzdát a bojoval dále. Když uplynulo osm a půl dne, velmi ho rozbolela hlava a víc nevydržel. Leh si, aby si na chvíli zdříml, vzbudil se za 13 hodin a následující 3 měsíce trpěl depresemi.

Všichni potřebujeme odpočinek, abychom se mohli zdravě vyvíjet a dobře pracovat nebo sloužit. O tom není pochyb. Ale nepotřebujeme odpočívat jen tělesně. Důležitý je i duševní odpočinek. A o tomto odpočinku mluví biblický text. Je to slovo určené všem generacím – od té nejmladší, až po tu nejstarší. Je to slovo pro ty, kdo potřebují povzbudit v jakékoli oblasti života. Je to slovo velké útěchy: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“

Toto slovo neřekl žádný vůdce, politik nebo humanista. Řekl to Pán Ježíš. Jsou to slova nejenom nádherná, povzbudivá, ale především pravdivá. Přijď, když se namáháš a já Ti dám odpočinout!

Přeji tedy nám všem, abychom si v období prázdnin odpočinuli – jak tělesně, tak i duševně a na místech kam se o prázdninách vydáme, prožili povzbuzení a nabrali novou inspiraci a sílu do dalšího období života. - R. Firlová

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa: Selská 12, 736 01 Havířov - Bludovice

Tisk: AZPROPRESS s.r.o., Třanovice

JUBILANTÉ

90 let

Gwóźdzová Žofie, Životice
Niemczykova Arnošta, Bludovice

85 let

Foldyna Jaroslav, Bludovice

80 let

Bilan Osvald, Bludovice
Kotulová Olga, Havířov

75 let

Balonová Jana, Havířov

70 let

Labudková Urszula, Bludovice
Ondruszová Elžbieta, Životice

65 let

Pawlas František, Datyně
Staš Rudolf, Havířov
Recmanik Władysław, Životice

60 let

Hrabcová Jana, Havířov

55 let

Grudzinski Artur, Bludovice

50 let

Hekerová Halina, Bludovice

KŘTY

Anita Okrouhlá

Rodiče: Jiří a Magdaléna Okrouhlí

Jakub Pospěch

Rodiče: Jiří Pospěch a Irena Pláteníková

Vlasta Vaňkátová, dospělá osoba

Meda Vaňkátová

rodiče: Oldřich a Vlasta Vaňkátovi

Daniel Tomáš Matušek

Rodiče: Tomáš a Monika Matuškoví

Martin Beňo

Rodiče: Martin a Petra Beňovi

Adéla Lapišová

Rodiče: Jakub a Aneta Lapišovi

Beáta Pawlitková
Rodiče: Lukáš Pawlitko a Ilona Nosová

Elen Szewieczek
Rodiče. Denis a Natálie Szewiczкови

Jonáš Michalik
Rodiče: Jakub a Radka Michalikovi

Matyáš Hajda
Rodiče: Marek a Kristýna Hajdovi

Magdalena Polášková
Rodiče: Jakub a Marta Poláškoví

SŇATKY

Karel Kocich a Kateřina Soušková
Michal Konečný a Adriana Slezáková
Jan Zouhar a Barbara Matuszková
Arnošt Rác a Zdenka Lehnertová

POHŘBY

Jarmila Kroužková roz. Pastrňáková, Havířov, 91 let
Eva Svačinová roz. Šmídová, Bludovice, 77 let
Karel Kosiec, Dolní Datyně, 84 let
Jaroslav Szlachta Těrlicko, 75 let
Alice Skopalová, Havířov, 80 let
Libuše Šeděnková roz. Bolková, Bludovice, 75 let
Natalie Staříková roz. Dusterová, Havířov, 98 let
Milan Kobierski, Bludovice, 71 let

PRESBYTERSTVO FARNÍHO SBORU SCEAV V HAVÍŘOVĚ BLUDOVICÍCH ZVE NA:

PAMÁTKU ZALOŽENÍ - 25.8. 2024
PAMIĄTKĘ ZAŁOŻENIA

08,30 SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBA

16,00 KONCERT: DARINY KRYGIEL A MILANA VILČE

**TĚŠIT SE MŮŽETE NAPŘÍKLAD I NA SKÁKACÍ HRAD PRO DĚTI,
GRILOVANÉ KLOBÁSY, FRGÁLY A SPOLEČNÉ POSEZENÍ...**

